

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Preot paroh: Marius Ionuț Tabarcea

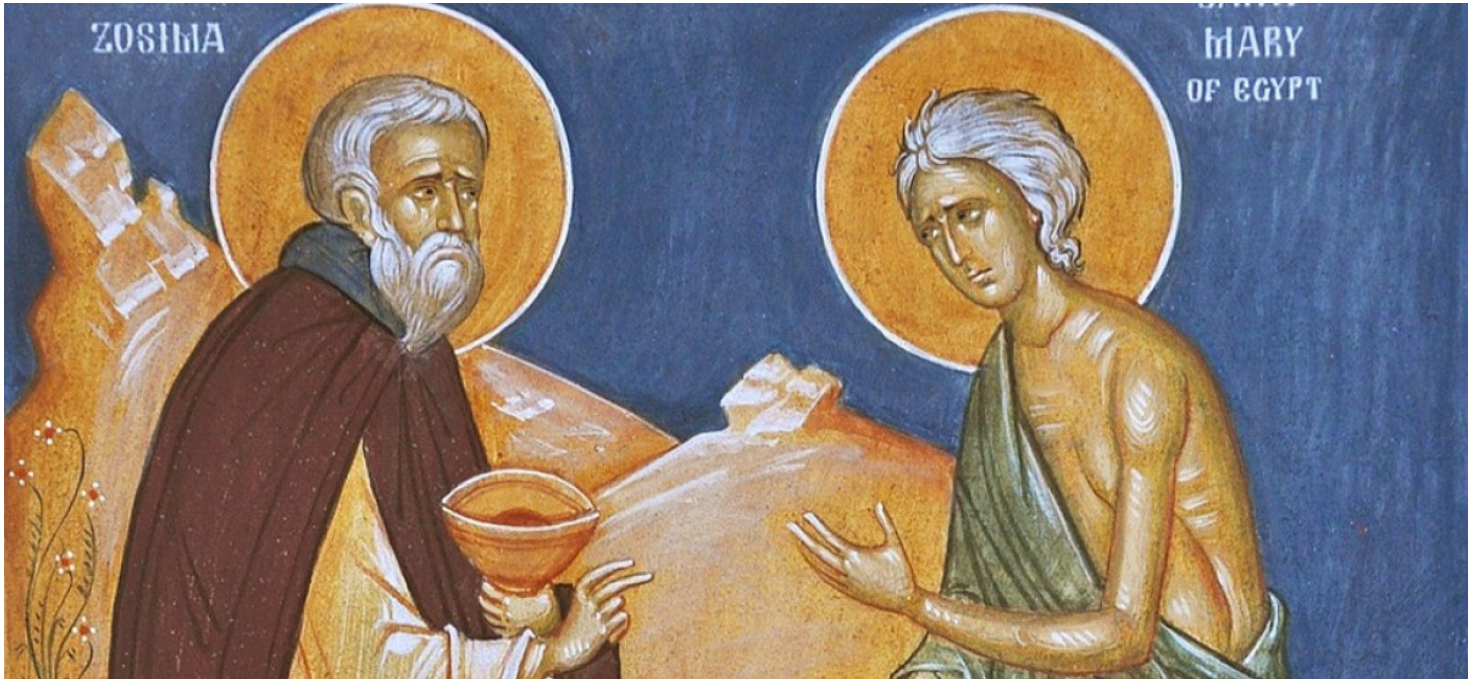
+40 745 776 456

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruți!” (Romani 12, 12)

Anul III • Nr. 13 (61) • 10 aprilie 2022

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Citim în Sfânta Scriptură că Iuda s-a căit: „Atunci Iuda, cel ce L-a vândut, văzând că a fost osândit, s-a căit și a adus înapoi arhierilor și bătrânilor cei 30 de arginți, zicând: Am greșit vânzând sânge nevinovat. Ei i-au zis: Ce ne privește pe noi? Tu vei vedea. Și el, aruncând arginții în templu, a plecat și ducându-se s-a spânzurat” (Matei 27, 3-5). Nu s-a pocăit. Și exact pentru acest motiv a ajuns la sinucidere.

Ce este regretul și care este diferența dintre regret și pocăință? Regretul este atunci când omul înțelege greșeala lui, când înțelege că a greșit, că a păcătuit, îi pare rău pentru faptele sau gândurile sale, în general pentru modul de viață pe care l-a avut în trecut. Acesta este regretul. Însă aceasta nu este pocăință. Sau am putea zice că este o pocăință incompletă. De ce?

Pocăința nu înseamnă doar să înțelegi greșeala din trecut, ci și să începi procesul de schimbare. Iuda a înțeles că a greșit, dar nu a completat pocăința sa, nu s-a schimbat, a rămas în tristețea pe care i-a provocat-o simțământul păcatului lui, având ca rezultat împingerea sa în deznădejde. **Pocăința are, așadar, două direcții. Una către trecut, și alta către viitor.** Te pocăiești pentru greșelile trecutului și, în același timp, crezi și încerci să devii al lui Hristos. Pocăința este o mișcare dinamică, nu e ceva static. Am făcut o greșală și o accept. Nu! Am fă-

Postul, urcuș spre Înviere Diferența dintre regret și pocăință

Arhimandritul Pavel Papadopoulos | Doxologia.ro

cut o greșală, o accept și, mai mult, o depășesc. Nu rămân acolo, nu cochetez cu păcatul meu, ci-l spovedesc, și mai mult, privesc înainte, spre viitor.

Pocăința înseamnă nu doar evitarea răului, ci și facerea binelui. Vedeți în spitale, când merge doctorul la un pacient, îl examinează și constată boala. Pacientul nu spune nimic, nu are niciun rost să zică. Știu că am o problemă cu stomacul meu. Știu aceasta, însă de acum va trebui să încep procedura de vindecare. Cunoașterea problemei nu rezolvă problema însăși. Este primul pas, însă nu ajunge. Va trebui să încercăm să rezolvăm problema, până va exista un câștig. Așa și aici, faptul că admit că sunt iubitor de arginți este un început. Însă acest lucru nu înseamnă pocăință. Pocăința va fi întregită atunci când voi începe să cultiv milostenia. Biserica noastră, vedem, ne scoate în evidență atât de mult pe **Sfânta Maria Egipteanca**, încât unii părinți o numesc „**pocăința întruchipată**”. Cu alte cuvinte, ea este persoana care a demonstrat într-adevăr ce înseamnă să te pocăiești. Și-a recunoscut păcatul și a luat hotărârea de a se schimba. Nu a

rămas neclintită, ci a început un proces de descoperire a lui Hristos. Din păcatul desfrânării, trece în viață feciorelnică, din asediul clienților ei, trece în asediul iubitelui sufletului ei, Hristos. S-a apropiat de Hristos, L-a dorit, și-a întors dragostea ce o avea înainte pentru desfrânare, către Hristos, către feciorie. Observăm, așadar, că pocăința nu a fost doar pentru un moment, ci a reprezentat o încercare continuă de descoperire a harului, a lui Hristos.

Noi însă se vede de multe ori că facem invers. **Facem un păcat, îl spovedim, iar după puțin timp iarăși cădem în el. Iar acest proces durează ani întregi. De ce? Pentru că nu avem pocăință, ci regret.** Recunoaștem că am greșit, dar de la acel punct nu începem procesul de vindecare a greșelii.

Sfintele Paști înseamnă trecere. Iudeii serbau trecerea din robia egipteană, prin Marea Roșie, în libertate, în pământul făgăduinței. Acum și noi serbăm Paștile. Noi însă sărbătorim ceva mai profund și esențial: trecerea de la păcat – din întuneric, la Lumina lui Hristos. Învierea Domnului, așadar, înseamnă pocăință.

Din viața parohiei

„Lăsați copiii să vină la Mine!”

Parteneriat Biserică-Școală

În perioada Postului Mare 2022, în cadrul parteneriatului Biserică-Școală încheiat cu Liceul Tehnologic „Nicolae Iorga” din Pașcani, elevii din clasele primare și gimnaziale, alături de profesorul de Religie, dna. Maria Osoianu, au luat parte la slujbele săvârșite în biserica parohiei noastre și s-au împărtășit cu Sfintele Taine.

Acțiuni de ecologizare în cimitirul municipal Pașcani

Prof. Vasilica Dimitriu Sîrghie

„Dragostea pentru cei adormiți forează veșnicia!”
(ÎPS Părinte Calinic, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților)

Fiecare dintre noi suntem datori să îngrijim mormintele rudelor și cunoscuților dar și a acelor pentru care nu mai are cine să se roage. Acest obiectiv a fost atins prin desfășurarea unor activități practice, organizate în cimitirul orașului, cu caracter ecologic în care au fost implicați elevii cl. a V-a A de la Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” din Pașcani, coordonați de prof. Vasilica Dimitriu Sîrghie.

Copiii au înțeles că este important să își asume responsabilitatea atât pentru păstrarea unui mediu curat, inclusiv cimitirul orașului, cât și pentru sensibilizarea celorlalți cu privire la acest aspect.

Este dovada dragostei care nu-i uită pe cei ce nu mai sunt și care este mai puternică decât moartea.

Astfel de acțiuni vor fi desfășurate și în perioada următoare.

Momente catehetice

Cum să ne închinăm când intrăm în biserică

Pr. Marius Ionuț Tabarcea

Elevii claselor primare și gimnaziale de la Liceul Tehnologic „Nicolae Iorga” din Pașcani au luat parte în aceste zile la câteva momente catehetice organizate în biserica parohiei noastre. Temele alese pentru aceste întâlniri au fost **închinarea în biserică și semnul Sfintei Cruci**. Astfel, copiii au învățat modul corect de a se închina în biserică, începând cu icoanele Mântuitorului Iisus Hristos și a Maicii Domnului din Pronaos, continuând cu icoanele din Naos și încheind cu icoanele împărătești de pe catapeteasmă. Preotul paroh le-a explicat apoi de ce este important să facem corect semnul Sfintei Cruci, învățându-i să-l însoțească în anumite momente și de o închinăciune. La activitate au

mai participat dna. Maria Osoianu, profesor pentru disciplina Religie, cadre didactice dar și părinți.